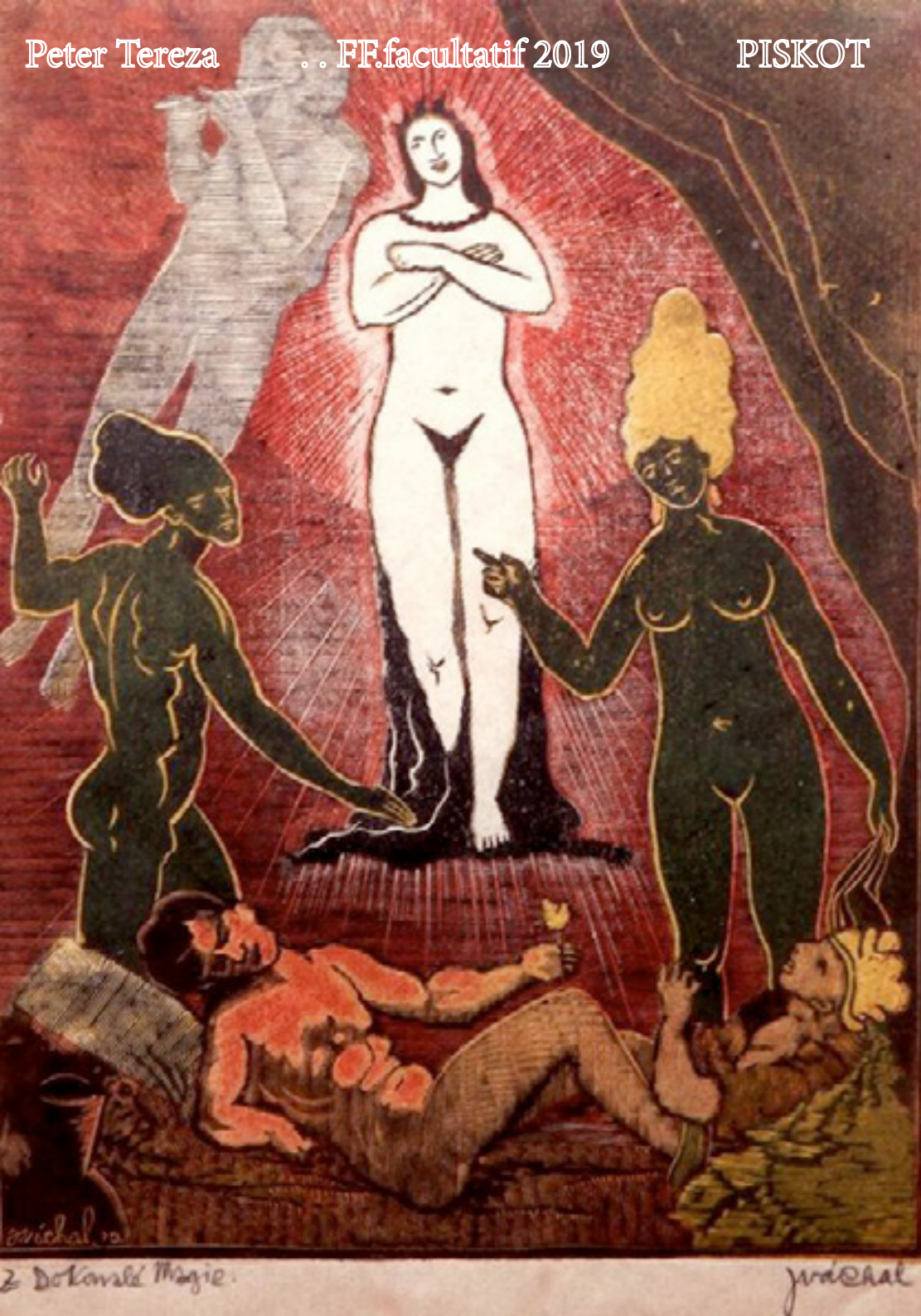

Harpyjí hejno v listí se jí pase,
a bol jí působí a bol jí vodí.

Dante

x x x

keď sa oprieš o stenu
ak práve nezomieraš
asi sa až tak niečo
nestane

ak sa oprieš o ženu
odídeš
alebo zostane

x x x

každému z nás
veštila
že budeme s tebou
žiť
každému z nás
klamala
klamárka láska
a ja som jej
napriek všetkým
klamstvám
uveril

x x x

keď šla ti karta
bol to čierny Peter
ktorý sa prezliekol
za blázna
aby ti mohol povedať
pravdu
že je krásna
pravda
že v uchu
sedí ucholak
že jej v jej slovách
nieje ani za mak
ani za zrnko
slepého vlčieho
maku
keď pretrieš
si už konečne oči

x x x

z okna je chladnejšie
pozeráť
ako zo dverí
ktorými kúdol dymu
spolu s parou
mojich úst
valí sa ako slová
na pozdrav
nedofajčenej cigarety
čoskoro bude jar
voda kvapká už len
z neodstredenej bielizne
dýky cencúľov
sa už dávno zlomili
relikvie vytiahnuté
z našich bokov
je dvanásť hodín
bolo už aj menej
a bude viac
viac sa budem
na teba pozeráť

x x x

zrušiť tvoju dávnosť
prítomnosťou
bezohľadnosť slepoty
nedohľadej budúcnosti
posvätiť výdychom

prvým výdychom
v maternici
okamih pred tým prvým
nádychom
tam vonku

x x x

som sudcom
tvojho súdu
bez praxe

len ja viem
čo je vina
zločin a trest

dávam námietku
voči tomu
čo by si chcela
dnes zjesť

každého si kúpim

zhltneš čo najviac
škrupín
bez vajec

x x x

nikdy som nebol v petržalke
neviem kde to je

mal by som poznať
o nej dáku báseň
mal by som nájsť
textára ktorý ju napíše

strčiť mu za to
dáke peniaze

x x x

pod prahom
komunikujeme
šepkáme
dážď
dážď

krátky a studený

bozk na výložky

pod tričkom
z organickej bavlny
dve frčky

niekedy môžeme byť
ako prasiatka
a môžeme byť
aj iný

keď žijem v chlieve
to predsa nikomu neškodí

Dante aj Danko
nebo peklo aj raj

x x x

v prítomnom jazyku
som viac s tebou
ako v tom minulom

nevidiac na koniec
v krátkom objatí
jedným dychom
spojím obe
Andrzejewského vety

a ty na oplátku
svojím „Áno“
ukončíš moju
Odysseu

piskot

keď som blížšie
počujem piskot
ako to viem len ja
sám sebe
počuť ho
cez tvoje uši

zo stavebnice
pocitov
vyberám kocky
odspodu
a hrad aj tak stojí

stojím na najvyššej veži
a dotýkam sa Mesiaca
ktorý padá do stopy
prvého človeka
na tvojom povrchu